

Oliver eta Itsas Mendiko ispilua

Hemen, munduko txoko urrun batean, mendi batek itsasoa elkartzen zuen lekuan, urak harkaitzak musukatzen zituen eta haizeak marinel eta piraten istorioak eramaten zituen lekuan, bizi zen Oliver. Asegaitzezko jakin-min eta amets handi bat zuen mutila zen: bere herriaren kondairaren arabera, mendiaren eta itsasoaren artean nonbait ezkutatuta zegoen antzinako altxor bat aurkitzea.

Oliver Itsas Mendiko Ispiluari buruzko istorioak entzuten hazi zen, zure isla ez ezik, gehien aurkitu nahi duzuna ere erakusteko gai zela esaten zen artefaktu magiko bat. Kondairaren arabera, ispilu hau duela mende batzuk galdu zen, pirata zahar batek ezkutatu zuenean, esku okerretan erortzeko beldurrez.

Egun batean, Oliver mendiaren ertzean jolasean ari zela, ur-jauzi baten atzean ezkutatutako kobazulo txiki bat aurkitu zuen. Jakin-minak bultzatuta eta aitona-amonen istorioak gogoratuz, esploratzea erabaki zuen. Kobazuloaren paretak argitzen zituen linterna txiki bat zeraman, argi ahulean distiratzen zuten antzinako margolanak eta sinbolo misteriotsuak agerian utziz.

Korridore estu batetik ibili ondoren, Oliver itsasoaren soinua ozenagoa zen ganbera sekretu batera iritsi zen, olatuak kobazulo

barruko harkaitzen kontra zuzenean talka egiten ariko balira bezala. Han, harrizko oinarri batean, Itsas Mendiko Ispilua zegoen, zilarrezko argi-halo batez inguratuta.

Bihotza zirraraz taupaka ari zela, Oliver ispilura hurbildu zen. Barrura begiratu zuenean, ez zuen bere irudia ikusi, baizik eta mendian ezkutatutako beste altxor batzuen kokapena adierazten zuen mapa zahar baten ikuspegia. Oliverrek ulertu zuen ispiluak ez zituela soilik desioak islatzen, baita abentura berrietarako bideak ere erakusten zituela.

Mapa jarraitzeko erabakita, Oliverrek mendietan zehar bidaia sorta bat egin zuen, altxor txikietara eramaten zuten kala ezkutuak eta pasabide sekretuak aurkituz: txanpon zaharrak, itsas beirazko bitxiak eta piratek utzitako beste erlikia batzuk.

Aurkitu zuen altxor bakoitzarekin, Oliverrek ez zituen historia zatiak bildu bakarrik, baizik eta jakin-mina eta determinazioa bizirik mantentzearen garrantzia eta aurkikuntza horiek bere herriarekin partekatzearen balioa ere ikasi zuen. Bere bidaiek bere lurraldearen naturarekiko eta historiarekiko errespetua handitu zioten, beraren eta inguratzen zuen itsas ingurunearen arteko lotura ezabaezina sustatuz.

Azkenik, Oliver kobazulora itzuli zen ispilua bere lekura itzultzeko, besteek beren abenturak aurki zitzaten uzteko erabakita. Horrela ikasi zuen benetako altxorrak ez direla beti urrezkoak edo zilarrezkoak, baizik eta gure arimak aberasten dituzten eta inguratzen gaituen munduarekin sakonago lotzen gaituzten esperientziez.

Eta horrela, olatuen eta kondairaren artean, Oliverrek esploratzen jarraitu zuen, beti esker oneko mirarien mundu batera begiak ireki zizkion ispiluagatik.

Eta hala bazan ala ez bazan, sar dadila kalabazan eta atera dadila herriko plazan!